

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Miasta W. - Zakładu Gospodarowania Nieruchomościami w
dzielnicy (...) m. W.
przeciwko M. R. T.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 26 lutego 2018 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
w (...) radcy prawnemu B.S. tytułem
kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanej
w postępowaniu kasacyjnym kwotę 2700 (dwa tysiące
siedemset) złotych powiększoną o należny podatek
od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie na oczywistej zasadności skargi, której upatruje w naruszeniu przez Sąd Apelacyjny art. 5 k.p.c. przez niepouczenie pozwanej o prawie do żądania ustanowienia pełnomocnika z urzędu w sytuacji, w której w jej ocenie zdecydowana większość dochodzonego roszczenia uległa przedawnieniu.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Skarga pozwanej nie nosi cech oczywistej zasadności. Strona podnosi, że gdyby sąd pouczył skarżącą o prawie do złożenia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu to mógłby on podnieść w imieniu pozwanej zarzut częściowego przedawnienia roszczenia. Przebieg postępowania przed Sądem drugiej instancji przeczy jednak takiemu twierdzeniu. Jak wynika z protokołu rozprawy przed sądem apelacyjnym pozwana wyraźnie cofnęła złożony przed sądem pierwszej instancji, a nierozpoznany wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Na kilkakrotne pytanie zaś przewodniczącej składu pozwana wyraźnie oświadczyła, że nie widzi potrzeby ustanowienia takiego pełnomocnika (protokół rozprawy z 14 lutego 2018 r. minuty 5:55 do 11:00). Wobec powyższego, zarzut naruszenia przez ten sąd art. 5 k.p.c. nie mógł być uznany za oczywiście uzasadniony.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Pełnomocnikowi powoda z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 6 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1715 ze zm.).

jw

ał